

πίστεως. «Τι πάρχει ή δέν έπαρχει; Τι πέρτατον; Όν καὶ ψυχή; — Ή οὐδὲ
έπαρχει ἐκτὸς τοῦ συμφέροντος τῆς κοινωνίας; — Η πατρὶς εἶναι ἀπλῶς
καὶ μόνον πρόληψις; — Τὸ ἀγκύθην καὶ τὸ ἀληθὲς κεντὶ λέξεις; — Α-
γνοῶ δλοστγερῶς. καὶ τοῦτο δέν μ' ἔνδικφέρει. — Θέλομεν, ὅν ἀγκπῆτε,
δμιλήσει περὶ τοιούτων ἀντικειμένων ἐν δσῳ πίνομεν τὸ τέτον, ήσύχως
καὶ ἀταράχως. Μετὰ ταῦτα δὲ θὰ μεταβολούσεν εἰς ἄλλην δμιλίσιν. Εἶναι
πάντῃ περιττὸν τὸ φιλονεικεῖν περὶ ζητημάτων μὴ ἀφορώντων ήματος».

‘Ο Μάρκος Rutherford διετκρίσσετο όλος δύσκις γάκους πχρομοίους λόγους, καὶ εἶχε μυράκις δίκαιον ν’ θέναπηδῷ θνιώμενος. — Λέγε : «ναὶ ή οὐ!» — μὴ λέγε «τοῦτο μοὶ εἴναι ἀδιέφορον» — καὶ πρὸ πάντων μὴ λέγε «τοῦτο δὲν μὲ ἀφορᾷ». — Τοιαύτη ἀπόκρισις εἶναι παντάπασιν εὔθημη !

(Μεταφράσθη ἐκ τῶν Γαλλικῶν ὑπὸ Στεφ. Α. Βλαστοῦ).

Ἐν Μασσαλίᾳ, κατὰ Σεπτέμβριον 1881.

Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

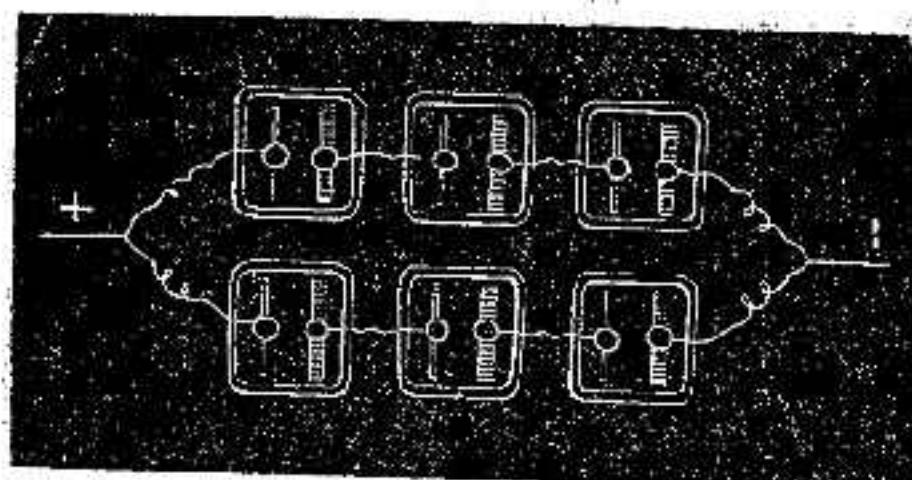
ΙΑΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ

B'

Διὰ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ περιγραφῆς τῆς ἡλεκτρομηχα-
νῆς τοῦ Gramme, εἴδομεν ὅτι κατὰ τὴν περιστροφικήν κίνησιν τοῦ διακτυ-
λίου αὐτῆς τείνει νὰ παραχθῇ ἡλεκτρικὸν ῥεῦμα τῆς αὐτῆς πάντοτε φορᾶς,
ὅμοιον πρὸς τὸ παραγόμενον ὑπὸ δύο μεγάλων ἡλεκτρικῶν στηλῶν συ-
κειμένων ἐκ μεγάλου ἀριθμοῦ στοιχείων μεγάλων διεκτάσεων καὶ ἕνωμέ-
νων πρὸς ἄλληλας διὰ τῶν δυωνύμων αὐτῶν πόλων, ὃς δεικνύει τὸ σχῆμα
8. Πρὸς τοῦτο δὲ διακτύλιος φέρεται ἐπὶ γαλυβόδινος ἀξονος (σχ. 9), διστις στρέ-
φεται δὲ ἀπ' εὐθείας διὰ τῆς ἀτμομηχανῆς, (ὃς διὰ τῶν τρικυλίνδρων μη-
χανῶν Brotherhood εἰς τὰς διποίας αὐτὰς δὲξεῖς τῆς μηχανῆς δύναται νὰ
περιστραφῇ μὲν μεγάλην ταχύτηταν ἀνερχομένην εἰς χιλίας καὶ ἔτει πλέον
στροφᾶς κατὰ λεπτὸν τῆς δόρζης, ὅτε δὲξεῖς τῆς ἡλεκτρομηχανῆς τοῦ
Gramme κεῖται εἰς τὴν προέκτασιν τοῦ ἀξονος τῆς ἀτμομηχανῆς, δι' ἀτέρμονος ἴμαντος, διστις περιβάλλων μεγάλον τροχὸν τῆς ἀτμομηχανῆς
περιέρχεται καὶ περὶ τὴν τροχιλαίχνην, ἣν φέρει δὲξεῖς τῆς ἡλεκτρομη-
χανῆς. Η τροχιλίχνη αὗτη φύνεται πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ σχῆματος 9.

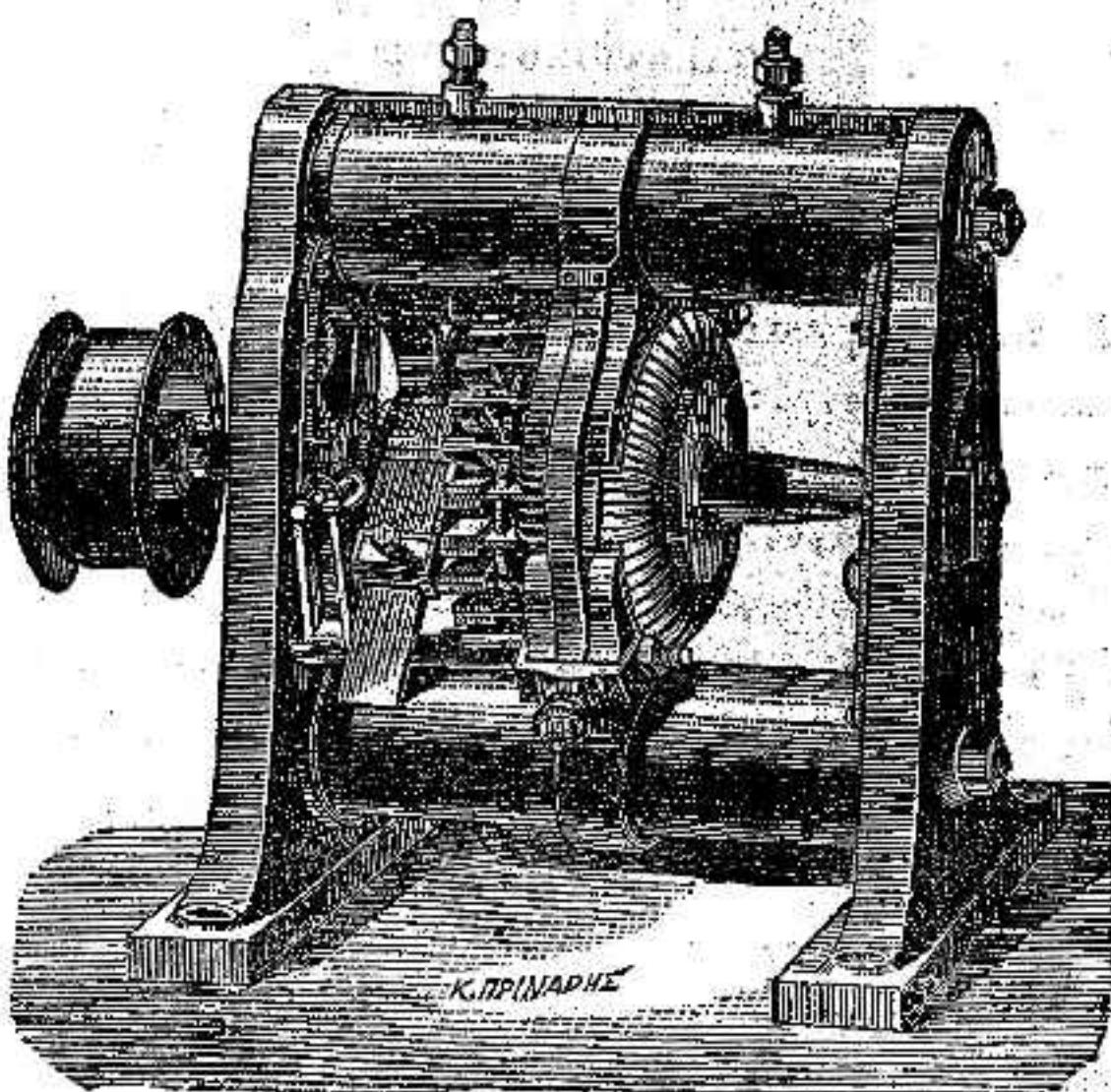
•Γιοθέσωμεν ὅτι δι' ἐνδεικόν τῶν ἀγωγέρων δύο μέσων ὁ δακτυλίος λαμβάνει περιστροφικὴν κίνησιν 800 ἵνα 900 στροφῶν κατὰ λεπτὸν τῆς ψάκης. Κατὰ τὴν κίνησιν ταύτην τείνει νὰ παραχθῇ ἡ λεκτρικὸν φεῦγον ἐν τῷ δακτυλίῳ

διότι τὸ κύκλωμα εἶναι ἀνοικτὸν, ώς ἐν τῇ στήλῃ (σχ. 8) ξύθει οἱ δέο πόλοι οἱ διὰ τῶν σημείων + καὶ — παριστάμενοι δὲν εἶναι ηγωμένοι πρὸς ἄλληλους διὰ μεταλλικοῦ τινος ἀγωγοῦ. Διὸ τοῦτο, ὅταν περιστρέφωμεν ἀπλότερον τὸν δικτύον τῆς ἡλεκτρομηχανῆς τοῦ Gramme χωρὶς νὰ ἔνω-

Σχῆμα 8.

σωμεν τοὺς πόλους διὸ ἀγωγοῦ τινος, δὲν διπλανῶμεν δύναμιν, ἀλλ' οὐδὲ ἀγείστησίν τινα διαιρέσθωμεν εἰμὴ τὴν ἐκ τῆς θυτιστάσεως τοῦ αέρος καὶ τὴν ἐκ τῆς τριβῆς τοῦ ζεύγος ἐπὶ τῷ στηριγμάτων προερχομένην, οἵτις

Σχῆμα 9.

σχεδὸν μηδενίζεται διὰ τῶν λιπαντήρων. Ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτως θεῖ διὸ ἀγωγοῦ τινος, οἷον διὸ ἐπιλήκους καὶ λεπτοῦ σύρματος σιδῆρου, ἐνώπιωμεν πρὸς ἄλληλους τοὺς δύο πόλους τῆς ἡλεκτρομηχανῆς τοῦ Gramme, οἵτινες παρίστανται εἰς τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ σχήματος 9 διὰ δύο κοχλιῶν, διε τὸς ως λέγομεν κοινῶς κλείσιμεν τὸ κύκλωμα. Ἐν ἥδη θελήσωμεν

νὰ δώσωμεν εἰς τὸν διακτύλιον τὴν αὐτὴν περιστροφικὴν κίνησιν τῶν 900 στροφῶν κατά λεπτόν, δοκιμάζομεν σπουδαίαν ἀντίστασιν, κινοῦσσαν δύναμιν πρόπει νὰ καταχναλώσωμεν, διότι ἡδη περάγεται ἐν τῷ διακτυλίῳ ἡ λεκτρικὸν ῥεῦμα μεγίστης ἐντάσεως, τὸ ὅποιον διέρχεται καὶ διὰ τοῦ λεπτοῦ ἐκ σιδήρου ἀγαγοῦ, διττὸς ἐνόνει τοὺς δύο πόλους τῆς ἡλεκτρομηχανῆς. Τὸ ἡλεκτρικὸν ῥεῦμα, εἰς δὲ μετεσχηματίσθη ἡ κινοῦσσα δύναμις καὶ τὸ ὅποιον εἶναι τὸ ισοδύναμον τῆς διπλανηθείστης κινητικῆς δυνάμεως, μετασχηματίζεται καὶ τοῦτο εἰς θερμότητα, τὸ δὲ ἐλάχιστον μέν μέρος ἐκφρίνεται ἐπὶ τοῦ χαλκίνου ἀγαγοῦ τοῦ διακτυλίου φέρει λίτων ἡλεκτρογάγοῦ, τὸ δὲ πλεῖστον ἐμφράζεται ἐπὶ τοῦ σιδήρου σύρματος ἐνεκκινεῖ τοῦ σχετικῆς μυστηλεκτρογάγου κύτου καὶ τῆς μηρᾶς αὐτοῦ διαμέτρου. Διὰ τοῦτο δὲ σιδήροις

Σχῆμα 10.

ἀγαγὸς ἐρυθροπυροῦται, λευκοπυροῦται, οὐδὲν δένεται πολὺ λεπτὸς καὶ οὐχὶ πολὺ ἐπιμήκης, τὴνεται καὶ ἔξτριψεται.

Ἄλλ' ἀντὶ νὰ ἐνώσωμεν τοὺς δύο πόλους τῆς ἡλεκτρομηχανῆς διὰ λεπτοῦ ἐκ σιδήρου ἀγαγοῦ, ἀς πρόσσχριμοις ωμεν εἰς τοὺς δύο κοχλίας δύο χαλκίνους ἀγαγοὺς μεγάλης τουλίς, διπλανηθείσας κατὰ τὴν δίοδον τοῦ ῥεύματος, συγκοινωνοῦντας διὰ τῶν ἀντιθέτων δικρων αὐτῶν μὲ δύο δίαβλους ἐκ συμπαγῶν δινθρόνος, ὃν οἱ δίκονες κατεύται ἐπὶ τῆς κύτου εὐθείας. Αγ θέσωμεν τοὺς δύο δινθρόνους εἰς ἐποχὴν καὶ δώσωμεν εἰς τὸν διακτύλιον τὴν αὐτὴν καὶ φυγωτέρω περιστροφικὴν κίνησιν, εἰτα δὲ ἀπο-

μακρύνωμεν βαθύτερον καὶ κατ' ὅλην τοὺς δύο οἰνούχους ἀπ' ἄλλήλων, βλέπομεν ἀναφρινόμενον μεταξὺ αὐτῶν ζωηρὸν φωτεινόν τι τόξον, ἐξέρχως λαμπρὸν, τὸ ὅποτον διατηρεῖται ἐφ' δυσοῦ τὴν ἀπόστασις τῶν δύο ἄκρων δὲν ὑπερβαίνει χιλιοστός τινα τοῦ μέτρου. Αὔξουμένης τῆς περιστροφικῆς κινήσεως τοῦ διακτυλίου τῆς ἡλεκτρομηχανῆς καὶ τὴν ἀπόστασις αὕτη αὐξάνει σῆμα δὲ καὶ τὴν τοῦ φωτός.

Κατὰ τὰς ἔρεύνας τοῦ Despretz, τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς προέρχεται ἐκ τῆς διεκπερώσεως ἀπειρίας λεπτεπιλέπτων μορίων ἀπεσπαμένων ἐκ τῶν δύο οἰνούχων, διεισάγοντες σχηματίζουσιν ἀλυσιν λίγην δυσηλεκτρογωγὸν, τίτις παρέχουσα μεγίστην ἀντίστασιν εἰς τὸ ἡλεκτρικὸν φεύγοντα μετασχηματίζει αὕτη; Οὗτος ἀνώτερος ὁ σιδηρούς λεπτὸς ἀγωγὸς, εἰς θερμότητα καὶ ζῶς. Ή προσολὴ αὕτη τῶν λεπτοτάτων μορίων γίνεται καὶ ἐκ τῶν δύο πόλων, ἀλλ' ίδια ἐκ τοῦ θετικοῦ πρὸς τὸν ἀρνητικὸν πόλον. Οἱ οἰνούχοι, δὲ τὸν θετικὸν πόλον συγκοινωνῶν, δὲνώτερος ἐπὶ τοῦ σχήματος 10, θερμαίνεται ισχυρότερον τοῦ ἀλλού λευκοπυρούμενος ἐπ' ἀρκετὸν μῆκος, ἐνῷ δὲ τοῦ ἀρνητικοῦ πόλου οἰνούχος ἀρυθροπυροῦται μέχρις ἐλαχίστης ἀπὸ τοῦ ἄκρου ἀποστάσεως. Τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς δὲν προέρχεται ἐκ τῆς καύσεως τοῦ οἰνούχους διὰ τοῦτο παράγεται καὶ ἐν τῷ κενῷ ἀλλ' ἐν τῷ ἀέρι οἱ συμπαγεῖς οἰνούχοι, ἐνεκκ τῆς ψίστης θερμοκρασίας εἰς τὴν φέρονται, καίονται, καὶ δὲ συγκοινωνῶν μὲν τὸν θετικὸν πόλον κατακλίσκεται διὰ τοχύτερον τοῦ ἑτέρου.

"Ἐνεκκ τῆς κατακλύσεως ταύτης τῶν οἰνούχων τῆς ἀνίσως γινομένης, σειρὴ δλαιοί ρύθμιστῶν τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός ἐπενοήθησαν, δι' τοῦ οἰνούχοις πλησιάζουσιν ἀλλήλους αὐτομάτως, ἐφόσον κατακλίσκονται καὶ ὑπὸ τὴν ἀναλογίαν τοῦ 2 πρὸς τὸ 1, τηροῦσι δὲ πάντοτε τὴν αὕτην ἀπ' ἄλλήλων ἀπόστασιν, ἀναλόγως τῆς ἐντάσεως τοῦ ῥεύματος.

Τὸ βολταϊκὸν τόξον διαισχεῖ πρὸς φλόγα τρέμουσαν, τὸ σχῆμα εἶναι ωοειδὲς δταν παράγεται μεταξὺ δύο οἰνούχων ἀποληγόντων εἰς ἀκίδα. Κατὰ τινὰς στιγμὰς ἀναφρίνεται λαμπρόν τι σημεῖον, ἐκσφενδονίζομενον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς οἰνούχους εἰς τὸν ἄλλον καὶ παράγον διάτομον τινα λάζαψιν. Ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν οἰνούχων ἀναφρίνονται ἐπίσης διάπυρχοφυιρίδια γγ' τετηκότα διὰ τῆς θερμότητος, προερχόμενα ἐκ τῶν γαιωδῶν οὖσιν καὶ ίδια ἐξ διεκπεριτίου ἐν τῷ οἰνούχῳ ἐμπεριεχομένων, διτινὰ κυλίονται μέχρι τοῦ ἄκρου τοῦ οἰνούχου ἀναπηδῶσιν εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον.

"Οἱ θετικὸι οἰνούχοι, οὓς μένον κατακλίσκεται τοχύτερον, ἀλλὰ καὶ κοιλούται σχηματίζων εἰδός τι κρατήρος, ἐκπέμποντος ἀπλετον φῶς, δὲ διάρητικὸι οἰνούχοι κατακλίσκεται βραχύτερον ἀπολόγων πάντοτε εἰς ἀκίδα.

Τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς, τὸ οὗτο μεταξὺ δύο οἰνούχων παραγόμενον προέρχεται ἐκ τῆς συγκεντρώσεως μεγίστης ποσότητος θερμακτικοῦ ἐν χώρῳ

λίκιν συμπρώ. Ή δὲ θερμότης αὕτη πηγὴν ἔχει τὴν κακοσιν ψευδοφωγύρου εἰν ἡλεκτρικῇ στήλῃ, η τὴν κακοσιν ἀνθρακος εἰν ἀτμομηχανῇ, δι' ἣς τίθεται εἰς κίνησιν τὴν ἡλεκτρομηχανήν. Θεωρητικῶς ἡ θερμότης ἡ εἰν τῷ βολταϊκῷ τόξῳ παραγομένη δέον νὰ διαφέρῃ ἐλάχιστον τῆς πρώτης, προκτικῶς δύος ἐλάχιστον μέρος τῆς οὔτως εἰν ἀτμομηχανῇ τὴν ἡλεκτρικῇ στήλῃ καταναλισκομένης θερμότητος ἀναφερίνεται εἰς τὸ διὲ τῆς καταναλώσεως αὐτῆς παραγόμενον φῶς, διότι εἰν τῇ ἐφαρμογῇ πληθὺς ἄλλων περιστάτεων συντρέχουσι πρὸς ἀπόλεικη μεγάλου μέρους τῆς θερμότητος. Τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς ἔχει μεγίστην ἀναλογίαν, ὃς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ μὲ τὸ ἡλιακὸν φῶς. Εν τῇ δὲ ποσότητι φωτισμοῦ ἐμπεριέχει πολὺ ὅλιγα τέρας ἀπὸ τὸ φωταέριον θερμαντικὰς ἀκτῖνας. Οὔτως αἴμουσα φωτιζομένη διαδοχικῶς διὲ φωταερίου, εἴτα δι' ἡλεκτρικοῦ φωτὸς, εἰς τρόπον ὅτε ὁ φωτισμὸς νὰ ἥνκι ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τὰς δύο περιστάτεις, θερμαίνεται πολὺ πλειότερον διὲ τοῦ φωταερίου, ἐλάχιστον δὲ διὲ τοῦ ἡλεκτροκοῦ φωτὸς. Ενεκκ τούτου τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς θεωρεῖται κοινῆς ψυχρὸν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ἐμπεριέχει θερμαντικὰς ἀκτῖνας, πούναντίον ἡ εἰς τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς συγκεντρωμένη θερμότης εἶναι τοιαύτη, ἢτε τὰ δυστηκτότερά τῶν σωμάτων τήκονται καὶ πολλάκις ἀφίπτανται εἰν αὐτῷ μετὰ μεγίστης εύκολίας. Ο σοφὸς Ἀγγλος φυσικὸς Tyndall συνεκέντρωτε τὰς ἐκ τοῦ ἡλεκτροκοῦ φωτὸς ἐκπεμπομένας θερμαντικὰς ἀκτῖνας, ἀρρώπη προτιγούμενος παρενέθετον ἀγγεῖον ὑάλινον ἐμπεριέχον πυκνὴν καὶ ἀδικράνη διέλυσιν ιωδίου, ἥτις κατέπινε πάσις τὰς φωτεινὰς ἀκτῖνας, ἔφηνε δὲ ἐλευθέρας νὰ διέλθωσι τὰς πλείστας τῶν θερμαντικῶν ὀκτώνων. Διὲ τῆς συγκεντρώσεως τῶν σκοτεινῶν τούτων θερμαντικῶν ἀκτίνων ἡ δυνατότητα ν' ἀναφλέξῃ ξύλον, ἀνθρακα, τκινίκην ψευδοφωγίαν, σύρμα μαγνητίου καὶ νὰ λευκοπυρώσῃ ἐλασματικούς λευκοχρύσους, ὅπερ διὲ ποίηματος διορύγανον παρεῖχε πλήρες φωτεινὸν φέρμα.

Η ἔντασις τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτὸς διὲ τῶν διημέραι βελτισθένων δυναμοηλεκτρικῶν μηχανῶν δύναται νὰ ὑπερβῇ πᾶν δριον. Οὔτω τὴν ἡλεκτρομηχανή τὴν διὲ τοῦ σχήματος 9 παραστανομένη, δταν ὁ δικτύλιος αὐτῆς περιστρεφῆ κατὰ 800 ἔως 900 στροφῆς δύναται νὰ παράξῃ φῶς 500 καὶ ἔτι πλέον μονάδων Carcel.¹ Οταν δύος καὶ δικτάσσεις αὐτῆς αὔξησισιν δὲ καὶ τὴ περιστροφικὴ ταχύτητος, τὴν ἔντασις τοῦ φωτὸς ἐξικνεῖται μέχρι δεκακισχιλίων καὶ ἔτι πλέον μονάδων Carcel (τοιυτέστιν εἰς σύμποντας

¹ Η φωτιστικὴ μονάς ἦν μεταχειρίζονται ἵδιᾳ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἡτοι καλεῖται τος Carcel, εἶναι τὸ φῶς ὅπερ παρέχει λύχνος τοῦ Carcel καλων 42 γραμμάρια καθαροῦ ἔλαιου Colza καθ' ὥραν. Οἱ λαμπτήρες τοῦ φωταερίου τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἔχουσι φωτιστικὴν δύναμιν κατά τις ἀνωτέραν μιᾶς μονάδος τοῦ Carcel.

Οἱ Ἀγγλοι μεταχειρίζονται δὲ φωτιστικὴν μονάδα τὸ candle, οἵτοι τὸ φῶς τὸ παραγόμενον ὑπὸ λαμπάδος ἐκ σπέρματος κήπου; καὶ καταναλίσκον 7)8 τοῦ γραμμαρίου καθ' ὥραν. Μία μονάς Carcel ισοδυναμεῖ πρὸς 7 1/2 Candle περιπου.

τὸν δὲ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν δημόσιον φωτισμὸν συγκεντρωθέντας εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸν σημεῖον. Τὰ ἵσχυρὰ ταῦτα φῶτα χρησιμεύουσι πρὸς φωτισμὸν μεγάλων ἔργων ἐν καιρῷ νυκτὸς ἢ καὶ μεγάλων πλατεῶν ὡς ἐν Λονδίνῳ πρὸ τινων μηνῶν, ἢ εἰς τοὺς φάρους πρὸς ὄδηγίαν τῶν γκυπτιλλομένων ἢ ἐν καιρῷ πολέμου ἐκ τε τῶν πολεμικῶν πλοίων, τῶν φρουρίων ἢ τῶν στρατοπέδων, πρὸς κατόπτευσιν τοῦ ἔχθροῦ ἐν καιρῷ νυκτὸς. Καὶ διὸ μὲν τὰς δύο πρώτας περιστάσεις ἀπακτεῖται μόνον ῥυθμιστὴς, διτις γὰρ κανονίζει αὐτομάτως τὴν ἀπόστασιν τῶν ἀνθράκων ἐφόσον οὗτοι καταναλίσκονται, ἀφίνεται δὲ τὸ φῶς γυμνὸν μὲν ἐντελῶς, διτιν πρόκηται γὰρ χρησιμεύσῃ πρὸς φωτισμὸν μεγάλων δημοσίων ἔργων, οἷον εἰς ναυπηγεῖα, εἰς βιομηχανικὰ καταστήματα, ἢ περιβάλλεται διὰ γκλακτώδους ἡμιδικρηνοῦς τραχίας, πρὸς διατελεσμόν τοῦ φωτὸς κατὰ τὸν φωτισμὸν τῶν πόλεων, τούθ' ὅπερ μειόνει σπουδαίως τὴν ἔντασιν αὐτοῦ.

Ἐν τῇ ἐφοριογῇ τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτὸς εἰς τοὺς φάρους ἀπακτεῖται ῥυθμιστὴς, διτις οὖ μόνον κανονίζει αὐτομάτως τὴν σχετικὴν τῶν ἀνθράκων ἀπόστασιν, ἀλλὰ τηρεῖ πάντα τὴν φωτεινὴν ἐστίαν εἰς τὸ αὐτὸν σημεῖον, τουτέστιν εἰς τὴν ἐστίαν τῆς διπτικῆς συσκευῆς, διὸ ἡ τὸ πλείστον μέρος τῶν ἐκ τῆς φωτεινῆς ἐστίκς ἐκπορεύομένων φωτεινῶν ἀκτίνων μεταβάλλεται εἰς δέσμους παραλλήλων ἀκτίνων, ἐξενομένων οὕτως εἰς ρεγίστην ἀπὸ τοῦ φάρου ἀπόστασιν.

Ἐν δὲ τῇ πολεμικῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτὸς ὁ αὐτομάτως λειτουργῶν ῥυθμιστὴς ἐγκατελείρθη ἀντικατατεθεὶς διὰ γειρακινής, διὸ μὲν φωτισμὸς ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ οὐδέποτε εἶναι διαρκής, ὁ δὲ διηγείων κανονίζων τὸν προβολέα, διὸ οὖ τὸ φωτεινὴ δέπτην διευθύνεται εἰς ὀρθοτυμένα σημεῖα, δινατταὶ γὰρ τοὺς ἀγθράκους εἰς τὴν ἀπακτούμενην ἀπὸ ἀλλήλων ἀπόστασιν.

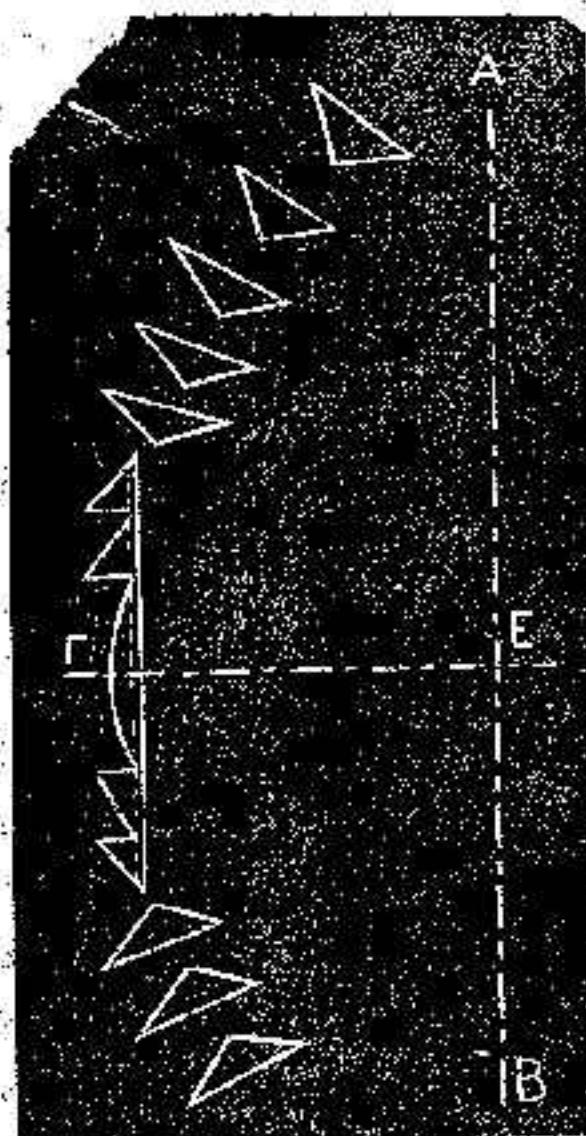
Η διπτικὴ συσκευὴ τὴν ὅποίκην μεταχειρίζονται εἰς τοὺς φάρους σκοπὸν ἔχει, ὡς εἰδομέν ἀνωτέρω, γὰρ καταστήσῃ παραλλήλους τὰς πλείστας τῶν ἀκτίνων, ἀς ἐκπέμπει τὸ φωτεινὴ ἐστία, αἵτινες δίνειν αὐτῇ; Θὰ ἐχάγοντο αἱ μὲν πρὸς τὸ οὐρανὸν αἱ δὲ θὰ ἐφώτιζον ἀνωφελῶς τὰ γειτνιάζοντα πρὸς τὸν φάρον σημεῖα.

Ἐκ τῶν ἐκ τῆς φωτεινῆς ἐστίκς ἐκπεμπομένων ἀκτίνων, αἱ μὲν πρὸς τὸν δρίζοντα βχίνουσαὶ δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην ἀποκλίσεως, τούνκυτίον πᾶσαι αἱ λοιπαὶ δέον γὰρ ποστῶσιν ἀπόκλισιν ἐπὶ τοσοῦτον μεγαλητέρου ἐφ' ὅτους ἡ γωγία, ἣν σχηματίζουσι μὲ τὸ δρίζοντιον ἐπίπεδον, εἴναι μεγαλητέρη.

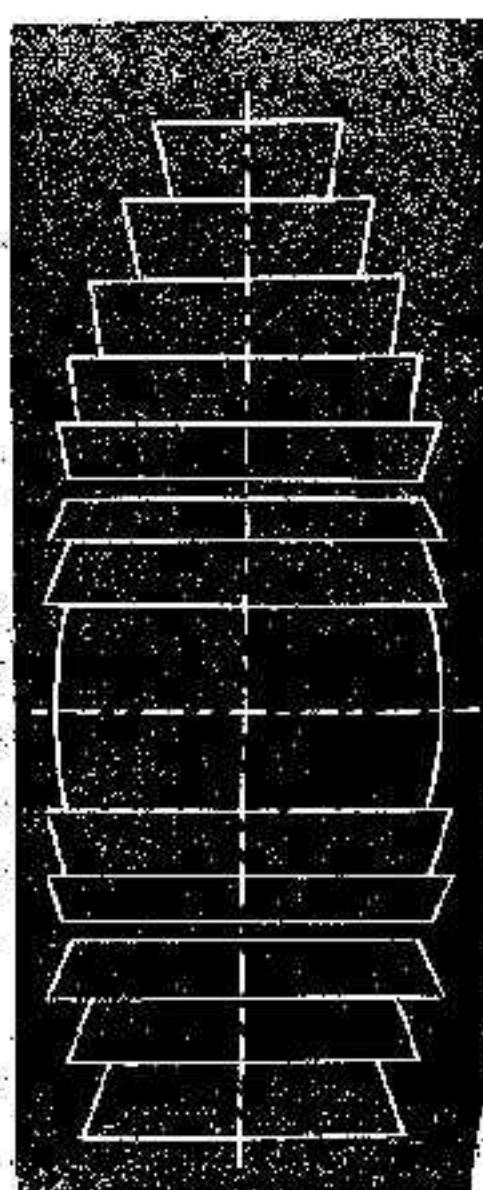
Η ἀπόκλισις αὕτη μέχρι μὲν γωνίας 40° κατορθοῦται διὸ κλιμακωτοῦ φακοῦ, εἰς οὖ τὴν κυρίαν ἐστίαν τίθεται τὸ φωτεινὴ ἐστία, πέρχη δὲ τῆς γωνίας ταύτης γίνεται χρῆσις τριγωνικῶν πρισμάτων, ἐν οἷς αἱ διπτικαὶ

ἀκτίνες μοιστάμεναι τὴν ὄλικὴν ἀντανάκλασιν, βρίσκουσιν εἰτα παραλλήλως ταῖς λοιπαῖς καὶ τῷ δριζοντίῳ ἐπιπέδῳ.

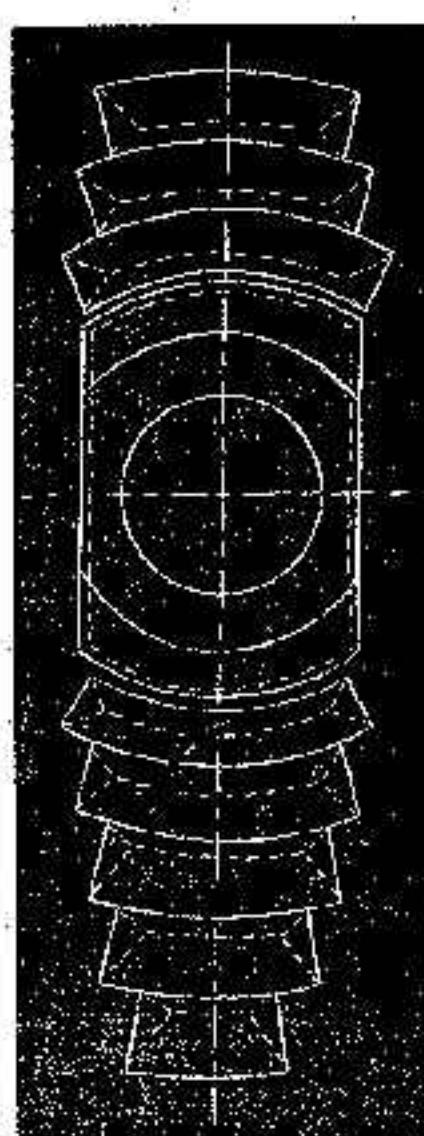
Τὸ σχῆμα 11 παριστάφει τοῦτην τοικύτης ὁπτικῆς συσκευής, ὑπολογισθεῖσαν οὕτως ώστε νὰ καθιστῇ τὰς ἀκτίνας παραλλήλους τῷ δριζοντίῳ ἐπιπέδῳ. Ἐν τὸ σχῆμα τοῦτο νοήσιμεν περιστρεφόμενον περὶ τὸν ζεῦνα ΛΒ, οὕτως ώστε ἐκαστὸν τῶν σημείων αὐτοῦ νὰ διαγράφῃ περιφέρειαν ἔκκλιου, οὕτως τὰ ἐπίπεδα νὰ ἴνχι καθίετον ἐπὶ τὸν θέραν, θέλει παραγθῆσθε στερεόν τι ἐκ πολλῶν κυκλικῶν διατυπίων συγκείμενον. (σχ. 12). Ἐν τῷ στερεόν τοῦτο κατασκευασθῆ ἐξ ὑάλου διαρριγοῦς καὶ μαργενοῦς ἐν τῷ ἑστίᾳ δὲ ή τεθῆ ἵσχυρόν τι ἡλεκτρικὸν φῦτο, αἱ ἀκτίνες αἱ ἐπὶ τῷ σπιτικῇ συσκευῇ προσπίπτουσαι θὰ καταστῶσι παραλλήλοις ἐν τῷ κατα-

Σχῆμα 11.

Σχῆμα 12.

Σχῆμα 13.

κορύφῳ ἐπιπέδῳ οἵλλας θὰ βρίσκωσιν ἀφοιστάμεναι ἐν τῷ δριζοντίῳ, φωτίζουσαι πρὸς πάντα τὰ σημεῖα τοῦ δριζοντος.

Ἐλ γενυχντίον τὸ αὐτὸ σχῆμα παριστραφῆ περὶ τὴν εὐθεῖαν ΓΕ, θὰ συγκριτισθῇ φρενὸς κλιμακωτὸς περιβεβλημένος διὰ πέντε διακτύλων, (σχ. 13). Ηδὲ οὖς αἱ ἐπ' αὐτοῦ προσπίπτουσαι ἀκτίνες καθίσανται παραλλήλοις καὶ ἐν τῷ δριζοντίῳ καὶ ἐν τῷ κατάκορυφῷ ἐπιπέδῳ. Ἐν ἐπὶ τῶν ἔδρῶν πρόσματος δρυιοῦ βρισιεξαγώνου τοποθετηθεῖσιν ἐξ τοιούτων ὁπτικαὶ συσκευαὶ, ἔχουσαι πᾶσαι τὴν κυρίαν αὐτῶν ἐστίσιν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, εἰς τὴν κοινὴν δὲ ταύτην ἐστίαν τεθῆ ἡλεκτρικὸν φῶς, θὰ συγκριτισθῶσιν ἐξ κυλινδρικαὶ δέσμαις βρίσκουσαι πρὸς ἐξ σημεῖον τοῦ δριζοντος.

Φάρος τις παύει τοῦ γὰρ ἕνας δρυτὸς ή ἔνεκκ τῆς ἐξασθενήσεως τῶν φωτεινῶν ἀκτίνων ή ἔνεκκ τῆς σφαιρικότητος τῆς γῆς. Οἱ φάροι οἱ ἔχοντες ἡλεκτρικὸν φῶς ὡς φωτεινὴν ἐστίχν, ἐκλείπουσι μόνον ἔνεκκ τῆς σφαιρικότητος τῆς γῆς, ἢ δὲ ἀπόστασις, καθ' ἣν ἡλεκτρικὸς φάρος εἶναι δρυτὸς, αὐξάνει δταν τὸ ὄψος τῆς φωτεινῆς ἐστίχης ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης γίνεται μεγαλύτερον. Η ἀπόστασις αὕτη προσδιορίζεται διὰ τοῦ μήκους τῆς ἐφαπτομένης τῆς ἀγωγένης ἐκ τῆς φωτεινῆς ἐστίχης ἐπὶ τὴν ἀτμοσφαιρικὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, παρατεινομένης μέχρι τοῦ δρυταλμοῦ τοῦ παρατηρητοῦ, διτις ὑποτίθεται εὑρισκόμενος μεταξὺ τῆς γῆς τοῦ παρατηρητοῦ.

Η ἐφαπτομένη αὕτη δὲν εἶναι εὐθεῖα γραμμὴ, διότι κὶ ὅπτικὴ ἀκτίνες προσπίπτουσαι λίγην πλαγίως ἐπὶ στρωμάτων κέρας διαφέρου πυκνότητος καὶ ολόμενης καθίσταται τὴν ἐφαπτομένην ταύτην γραμμὴν καθαπέλην, η τὸ κοῖλον εἶναι ἐστροκμένον πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ αὐξάνονται τὸ ράγεθος αὕτης.

Ο τύπος δι' οὗ ἡ ἀπόστασις αὕτη εὑρίσκεται εἶναι δ ἐξης:

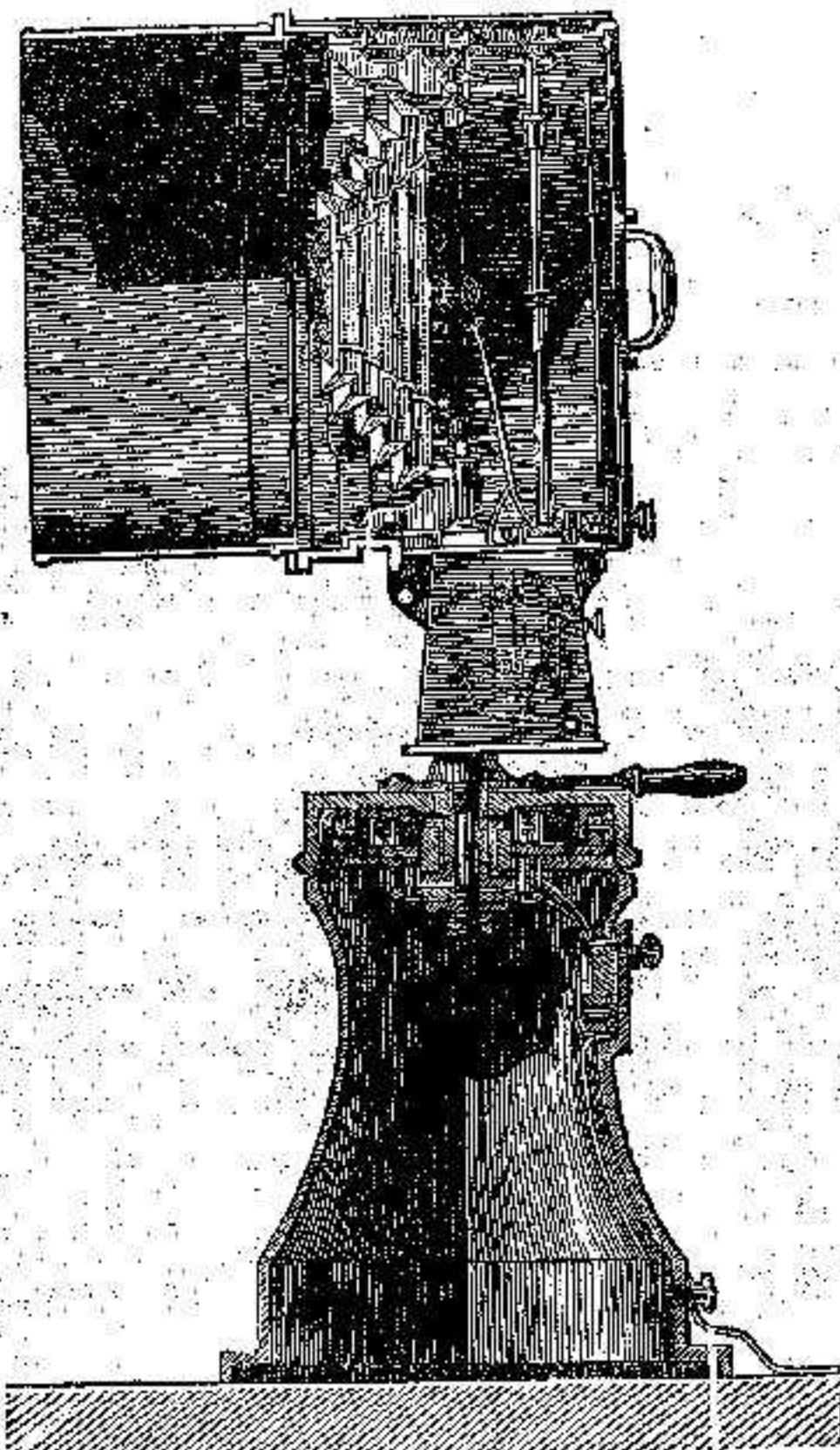
$$\Delta = \sqrt{\frac{A \times H}{0,42}}$$

Ἐνθα Λ μὲν παριστᾷ τὴν ἀκτίνα τῆς γῆς, καὶ Η τὸ ὄψος τοῦ φάρου ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Ο αριθμὸς 0,42 εἶναι συντελεστὴς προεργάμενος ἐκ τῆς δισταλαστικότητος τῆς ἀτμοσφαίρης. Οὗτοι φάροι ὄψους 100 μέτρων καθίσταται ἐτι δρυτὸς εἰς ἀπόστασιν 25 περίπου μιλίων, δταν δ δρυταλμὸς ποῦ παρατηρητοῦ κεῖται 3 μόνον μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, καὶ εἰς 30 μιλίων ἀπόστασιν δταν δ παρατηρητὴς ἀγέλθη εἰς 20 μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν αὕτης. Έκ τούτου καταφίνεται ὅτι γὰρ ἀπόστασις αὐξάνει ἐφόσον δ φάρος ὑψοῦται ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι κατορθωτὸν εἰμὴ μέχρις ὅρίου τινός. Οπως αὐξηθῇ γὰρ ἀπόστασις αὕτη οἱ Santler et Lemonnier ἐποίησαν τροποποίησίν τινας εἰς τὴν διπλήν συσκευὴν, γέτες ἐξετίθετο ἐν τῷ Μεγάρῳ τῆς Ἐκθέσεως. "Ανωθεν τοῦ φάρου τίθεται κλιμακωτὸς φάκος δριζοντίως, διτις ἀκπέμπει κατακορύφως πρὸς τὰ δύναμιν ἀκτίνων ἀνιούσαν εἰς παραγίστον ὄψος καὶ φωτίζουσαν τὰ νέφη η τὸν ἐν τῇ ἀτμοσφαίρῃ ἀτμὸν ὑδάτος. Αἱ οὔτως ἀνιούσαις ἀκτίναις καθίστανται δρυταὶ εἰς παραγίστην ἀπόστασιν καὶ κατ' αὐτὰς τὰς διμηλώδεις νύκτας. Τοιοῦτος φάρος τοποθετεῖται γένη εἰ τῇ Ἀζοφικῇ θαλάσσῃ πρὸς διηγίαν τῶν πλεόντων κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς Βερδιάνσκης.

Παρεμφερής πρὸς τὴν γρῆτιν τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτὸς εἰς τοὺς φάρους, τυγχάνει καὶ γὰρ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων, ἐπὶ τῶν φρουρίων καὶ τῶν στρατοπέδων, πρὸς κατόπτευσιν.

Ἐν τῇ περιστάσει ταύτη πλεῖσται τῶν ἐκ τῆς φωτεινῆς ἐστίας ἐκ-

περιπομένων ἀκτίνων, δέοντας νὰ σχηματίσωται δέσμη του κυλινδρικού παραλλήλων ἀκτίνων, ής ή διεύθυνσις νὰ μεταβιβάλληται εὐχερῶς κατά βούλησιν τοῦ πειρωμένου (σχ. 14). Πρὸς τοῦτο γίνεται χρῆσις προβολέως συγκεκρένου ἐκ τυμπάνου κυλινδρικοῦ, ἐν τῷ πίθετῷ αλιψκωτὸς φακοῦ (σχ. 13), προερχόμενος ἐκ τῆς περιστροφῆς τοῦ σχήματος 11 περὶ τὸν ἀξόνα ΓΕ. "Οπισθινὴ πάροχει θυρίς δι' οὗ εἰσάγεται ὁ ἡλεκτρικὸς λόγγος. Ἡ δὲ συστεμὴ φέρεται ἐπὶ βάθρου, ἵστορος οὗ ὁ προβολεὺς δύναται γὰς πτραφῆ εὐχερῶς οὐ

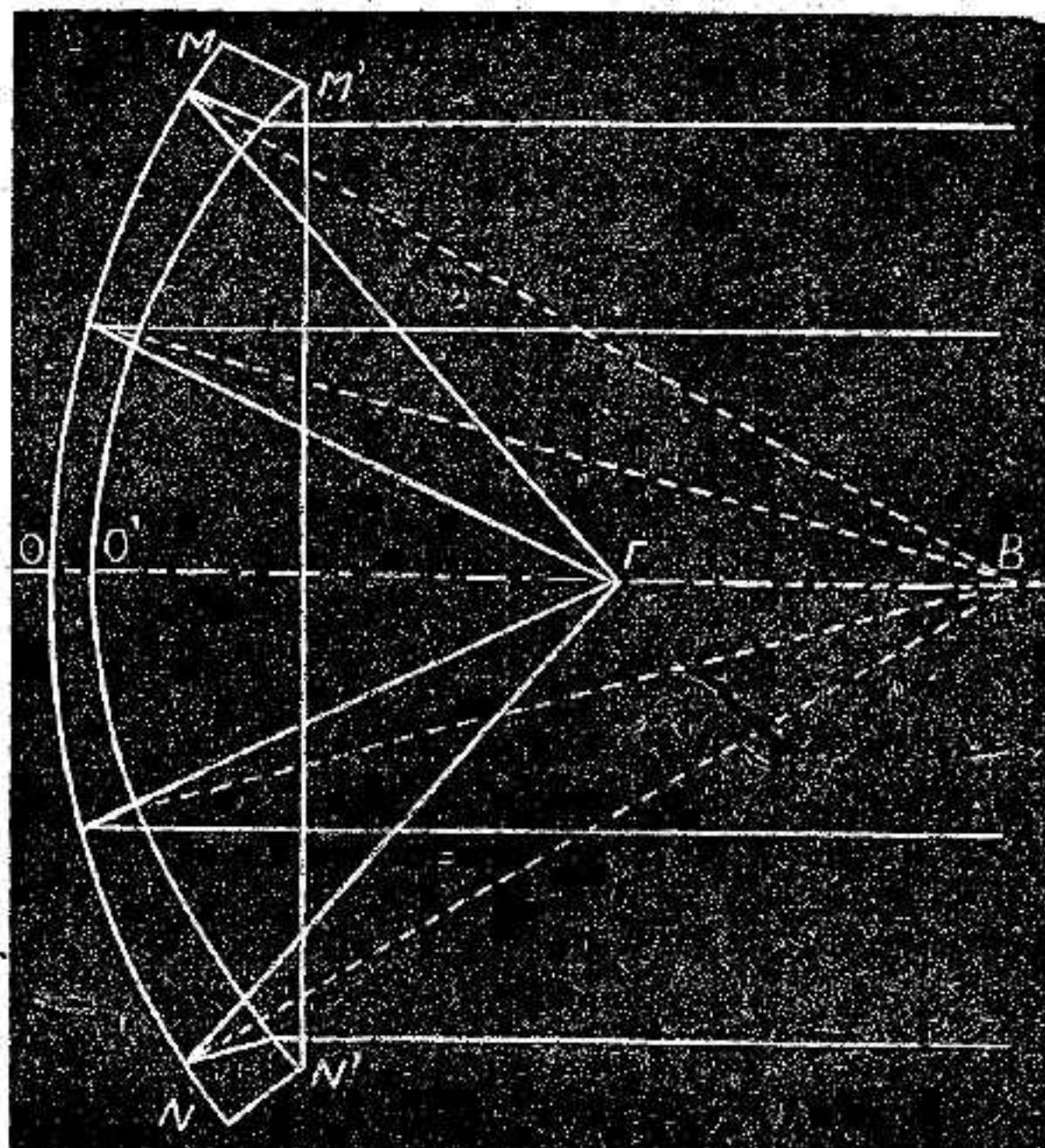

Σχήμα 14.

μόνον περὶ κατακόρυφον ἀξόνα, ἀλλὰ καὶ περὶ δριζόντων ἀνευ διεκποπῆς τοῦ βεβύματος. "Οπών τὴν φωτεινὴν ἐστίκην εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς αυρίκης ἐστίκης τοῦ αλιψκωτοῦ φακοῦ ἢ δέσμη τοῦ φακοῦ αὐλανδρική, τούναντίων διαν τὴν φωτεινὴν ἐστίκην πληταῖς, η ἀποικιαρύνηται τοῦ φακοῦ, κινούμενη ἐπὶ τοῦ κυρίου ἀξού, ἢ δέσμη γίνεται ἀποκλίνουσα τῇ συγκλίνουσα. Ἡ κίνησις αὕτη μεταδίδεται εὐχερῶς εἰς τὴν φωτεινὴν ἐστίκην διὰ μοχλίου πρὸς τὸ κατώτερον μέρος τοῦ τυμπάνου πάροχοντος.

Ο γάλλος συνταγματάρχης Mangin έπεινόγετεν ἐσχάτως προθολέχ κατά τι τελειώτερον τοῦ ἀνωτέρω, συγκείμενον ἐκ φακοῦ, οὗ τὸ εἶδος μηνίσκος ἀποκλίνων. Ο φακὸς οὗτος τοῦ διποίου τομῆν παριστάῃ τὸ σχῆμα 15, χατακευχέται ἐξ ὑπέλοου (epowu), καὶ ποριορίζεται ἐξ τοῦ ἑνὸς μὲν μέρους ὑπὸ ἐπιφυγείας σφαρικῆς κυρτῆς ἢ ἐπιφυγύρου MON, ἡς τὸ κέντρον κεῖται εἰς τὸ σημεῖον B, ἐκ τοῦ ἄλλου δὲ μέρους ἐξ ἐπιφυγείας ἐπίσης σφαρικῆς κοίλης, τῆς διποίας ἢ ἀκτίς μικροτέρα, τὸ δὲ κέντρον εἰς τὸ σημεῖον Γ ἐκπορευόμεναι

Ἡ σχέσις τῶν ἀκτίνων ὑπελογίζεται οὕτως, ἐν συνχρήσει τοῦ δείκτου τῆς διαθλάσσεως τῆς οὐσίας, ὅστε αἱ ἐξ τοῦ σημείου Γ ἐκπορευόμεναι

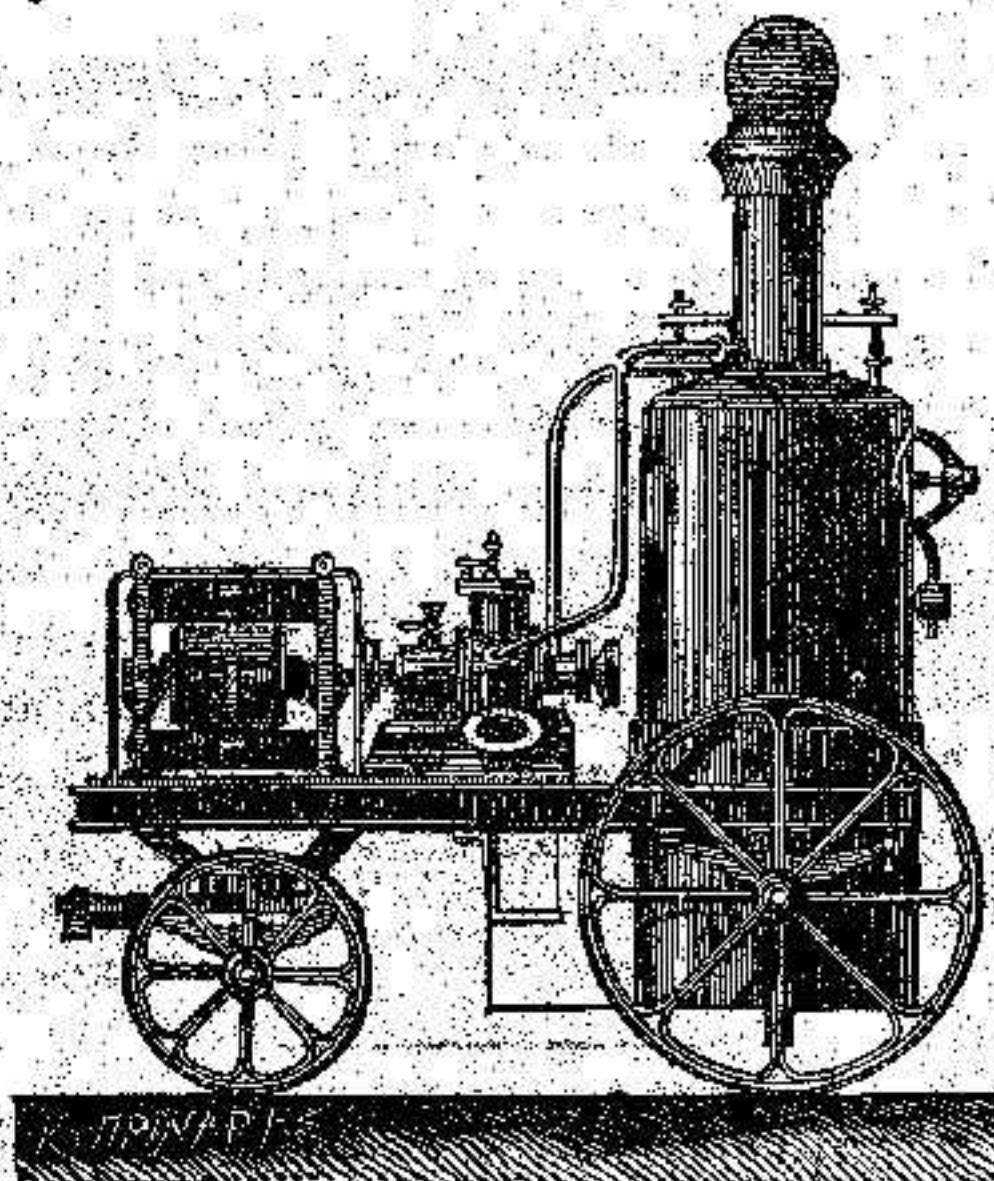
Σχῆμα 15.

ἀκτίνες ἀνακλώμεναι ἐπὶ τῆς ἐπιφυγύρου ἐπιφυγείας MON, καὶ εἰτα θλώμεναι κατὰ τὴν ἔξοδον συγμυκτίζουσι δέσμην παραλλήλων ἀκτίνων. Ἐπειδὴ τὸ σημεῖον Γ εἶναι τὸ κέντρον τῆς σφαρικῆς ἐπιφυγείας M'ON', αἱ ὀπτικαὶ ἀκτίνες εἰσέρχονται ἀνεύ διαθλάσσεως, ὡς καθέτως ἐπὶ τὴν σφαρικὴν ταύτην ἐπιφύνειν προσπίπτουσαι. Αἱ ἀνακλώμεναι ἐπὶ τῆς δευτέρας σφαρικῆς ἐπιφυγείας MON, προεκτεινόμεναι δὲν θὰ ἦσαν παραλλήλοι, τούναντίον θὰ ἔτεμον τὸν κύριον δῖξονα OO' εἰς διάφορα σημεῖα, ἐπὶ τοσοῦτον πλησιέστερα πρὸς τὸ κέντρον B τῆς σφαρικῆς ἐπιφυγείας, ἰφδοντας τὰ σημεῖα τῆς ἀνακλαστικῆς ἐπιφυγείας MON, ἵφ' αἱ προσπίπτουσαι

είσι μαζίλλον μερικήρυσμένας τοῦ σημείου Ο. Ἐλλάδ' ἐνεκκ τῇς διαθλάσσεως, ήν ύφιστανται κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς δευτέρας σφραγίδης ἐπιφρανείχες Μ'Ο'Ν', αἵ ἀκτῖνες συγκρατέουσι δέσμην αὐλανδρίας.

Τοιούτος ἐν συντόμῳ διάριττος τῶν προβολέων τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτὸς διὰ τὴν εἰδικὴν ταύτην περιστασιν, ὅστις ἔκειτο ἐν τῷ Μεγάρῳ τῆς Ἑλθεσεως ὑπὸ διάφορα μεγέθη, καὶ θεοπερέχθη καὶ αὐτὴ ἡ Ἀγγλία.

Τὸν αὐτὸν ἐπίσης προβολέων γίνεται χρῆσις καὶ εἰς τὰς κατὰς ἔηραν στρατιωτικὰς κατοπτεύσεις, ἂλλ' ἐν τῇ περιστάτει ταύτῃ σύμπαν τὸ σύστημα, ἢ τε κινητήριος ἀτμομηχανή καὶ ἡ ἡλεκτρομηχανὴ τοῦ Gramme, δέον νὲ τὸν εὑμετακόμιστον καὶ νὲ κατέχωσιν ἵστον ἔνστατι μικρότερον γιθρον. Πρὸς τοῦτο, ἐπὶ σιδηροῦ ἀρμάτως συρρούσσου εὑχερῶς ὑπὸ δύο κα-

Σχῆμα 16.

λῶν ιππων, τοποθετεῖται ἀτμολέσης συστήματος Field (σχ. 16) μὲ διπλοῦς, αὐλοῦς, δινάμενος νὲ παρόξην ἀτμὸν ἐν μικρῷ χρονικῷ διαχτήματι 20 περίπου λεπτῶν τῆς ὥρας. Ἐν τῷ μέτω τίθεται ἡ κινητήριος μηχανὴ, ἣτις συνήθως εἶναι τριπλήνιος μηχανὴ συστήματος Brotherhood, ἐκ τοῦ ἄλλου δὲ μέρους συμμετρικῶς πρὸς τὸν λέσητα, κεῖται ἡ ἡλεκτρομηχανὴ συνδεομένη διὰ διπλοῦ αὐλωδίου μὲ τὸν πρώτολέκ τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός.

Διὰ μηχανῆς τοῦ Gramme, παρεχούσης φῶς ἐντάσεως 2500 μονάδων Gareel, προβολεὺς τοῦ Mangin καθιστᾷ δρκτὰς εἰς παρατηρητὴν ἴσταμενον πλησίον τοῦ προβολέως, δικάδας στρατιωτῶν, οἰκίας, ἀρμάτων καίρενται

εἰς ἀπόστασιν πεντακιτγιλίων μέτρων. Ἀν δὲ περιχτηροτής εύρισκεται μεταξὺ τῆς φωτιστικῆς συσκευῆς καὶ τῶν φωτιζομένων θυτικειμένων, διακρίνει τοικῦντα κείμενα καὶ εἰς ἔτι μεγαλητέρων ἀπὸ τοῦ προβολέως ἀπόστασιν.

Διὸς ἔτι μεγαλητέρων ἡλεκτρομηχανῶν Gramme καὶ διὸς προβολέως Mangin 90 ύφεντομέτρων δικμέτρου, ὅτε ἡ ἔντασις τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτὸς ἀνέρχεται εἰς 4500 μονάδας Carcel, κατέστηται ὁράτη εὐκρινῶς κτίρια μέχρις ἀποστάσεως διεκκιστγιλίων μέτρων. Τέλος φάρος πρωτοταγής, δέρων ώς φωτεινὴν ἐστίν την ἡλεκτρικὸν φῶς ἐκ τῶν ισχυροτάτων καὶ ὑποτιθέμενος εἰς τοιοῦτον βίβλον, ὅτε ἡ δύχτης νὰ μὴ παρεμποδίζηται ὑπὸ τῆς σφαίρακότητος τῆς γῆς, καθίσταται ὁράτης μέχρις ἀποστάσεως 150 νομικῶν μιλίων.

Εἰς πάσας τὰς ἐκτεθείστας ἐφερμογὰς τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτὸς, γίνεται ἴδια χρῆσις αὐτοῦ ἐνεκκ τῆς πρωτίστης ἴδιατης, ἢν ἴδια τὴν φῶς τοῦτο κέκτηται, τουτέστιν ἐνεκκ τῆς μεγίστης αὐτοῦ ἐντάσεως, ἢτις ὑπερβινεῖ πᾶν δριον καὶ παράγεται διὸ φωτεινῆς ἐστίκης κατεχούσης ἐλάχιστον χῶρον. Ἀλλὰ πρὸς φωτεινὸν μεγάλων ἐκτάσεων, οἷον πόλεων κτλ. τὸ ἡλεκτροκέν φῶς δέν δύνεται νὰ γρηγορεύσῃ ὑπὸ τὴν μορφὴν μοναδικῆς ισχυρῆς ἐπτίχει, ἀλλὰ δέον νὰ κατατμηθῇ καὶ νὰ ὑποδικιρεθῇ, ὅπως δικνευμηθῇ εἰς πολλὰ σημεῖα καὶ φωτίζει διον ἐνεστιν δύοις μερῖς πάντα τὰ μέρη τῆς ἐκτάσεως, ἢτις πρόκειται νὰ φωτισθῇ. Τὸ ζήτημα τοῦτο, τῆς ὑποδικιρέσεως τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτὸς, ἀπηγόρευται ἐπὶ πολὺν χρόνον πληθὺν ἐπιστημόνων, καὶ σήμερον ἔτι δὲν δυνάμεθα νὰ εἶπωμεν διτι ἐλύθη τελείως καὶ πρακτικῶς. Οὐχ ἡττον ἐν τῇ Εκθέσει ὑπήρχον συστήματα σύρκούντως τέλεια καὶ ἐφερμόσιμα, εἰς ὃν τὴν περιγραφὴν θὰ μεταβῶμεν πρόσεχώς.

Τ. Λ. Αργυρόπουλος.

ΤΟ ΠΑΓΩΤΟΝ ΤΗΣ ΒΛΣΙΛΙΣΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. *

ΔΥΟ ΕΥΤΥΧΙΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ.

Μία ἑδομὴς παρατήθε.

Ἡ Καικιλία μετὰ σπουδαίων κρίσιν, εύρισκετο εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως, ἐξηκολούθει δὲ πάντοτε προσφερομένη πρὸς τὸν Βροῦτον ἀγερώχως, καίτοι οὗτος ἐδείκνυε πρὸς αὐτὴν ἐνδικφέρον καὶ οἴκτον. Οὐχ ἡττον τὸ γ συνεπάθησεν δικράνης, διτις τῷ ἐπεριμόθευσε δύο πελάτας ἐκ τῆς αὐλῆς, καὶ ηὐδόκησε μάλιστα νὰ τῷ ἐπιδεῖη καὶ τὴν προτομὴν τῆς μυ-

* Ιδ. σελ. 886.